

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, declarat de inculpatul

Tonea Eugeniu Vladimir, născut la 05 martie 1981, originar și locuitor al mun. Chișinău, șos. Hîncești 22, bl. A, ap. 39, cetățean al R. Moldova,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.05.2013 - 20.01.2014;

Instanța de apel: 26.02.- 10.04.2014;

Instanța de recurs: 06.11.- 10.12.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2014, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Tonea Eugeniu Vladimir** a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, **Tonea Eugeniu Vladimir** în perioada de timp 31.03.2013 – 01.04.2013, aflându-se în mun. Chișinău și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartamentul nr. 4, din blocul locativ situat pe str. A. Russo 8/2, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate cet. Duchina Maria, în care la acel moment închiria o odaie pentru locuit cet. Banu Dumitru, de unde pe ascuns a sustras 3.000 lei și un laptop model „Toshiba Satellite”, ce aparținea cet. Banu Dumitru, care a fost estimat la prețul de 7.000 lei, cauzând astfel prin acțiunile sale intenționate părților vătămate, un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 10.000 lei.

2.1. Tot Tonea Eugeniu, la 31.03.2013, aproximativ la ora 19⁰⁰, aflându-se în apartamentul nr. 4, din blocul locativ situat pe str. A. Russo 8/2, mun. Chișinău, avînd intenția și urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale cet. Bardaread Daria, acționînd cu intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorînd în mod conștient survenirea acestora, a agresat-o fizic, aplicîndu-i lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i vătămare corporală medie.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care Tonea Eugeniu să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare și în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, deoarece instanța de fond nu a respectat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

În acest sens, procurorul a invocat că, pedeapsa stabilită lui Tonea Eugeniu este prea blândă, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de 4 ori pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, dintre care în 2 cazuri acesta a executat pedeapsa închisorii, fiind constatată și existența stării de recidivă.

3.1. Inculpatul Tonea Eugeniu, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 79 alin. (1) Cod penal, invocând că vina în săvârșirea infracțiunilor a recunoscut-o integral, se căiește sincer de cele comise, nu s-a eschivat de la urmărirea penală, a restituit prejudiciul cauzat, are la întreținere un copil minor, soția nu este angajată în câmpul muncii și are nevoie de susținerea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tonea Eugeniu a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare;
- în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

4.1. La adoptarea soluției date instanța de apel a reținut că, prima instanță la individualizarea pedepsei s-a condus de circumstanțele atenuante, recunoașterea vinei de către inculpat, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de gravitatea infracțiunii comise, de consecințele survenite, personalitatea inculpatului, căința sinceră, solicitarea ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și corect a concluzionat despre aplicarea pedepsei închisorii.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în mod eronat și nemotivat a stabilit inculpatului mărimea pedepsei închisorii de 2 ani, în situația în care el beneficia de o reducere cu 1/3 din limita maximă a pedepsei închisorii prevăzute de sancțiunea art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal și art. 152 alin.(2) lit. c¹) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la aprecierea modului și măsurii de pedeapsă, nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor incriminate, de personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ, anterior a mai săvârșit infracțiuni de această categorie.

Instanța de apel, având în vedere prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a considerat că, inculpatului Tonea Eugeniu, în corespundere cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunilor incriminate, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, urmează să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, fiind izolat de societate ca persoană ce prezintă pericol social.

5. Inculpatul Tonea Eugeniu, fără a invoca vreun motiv din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat că prima instanță și-a întemeiat soluția doar pe învinuirea adusă de procuror, care este neîntemeiată, deoarece el nu a avut intenția să-i cauzeze părții vătămate leziuni corporale.

La fel, în viziunea recurentului urmau să fie aplicate prevederile art. 10 alin. (2) Cod penal, iar potrivit art. 111 alin. (2), (3) Cod penal, el nu are antecedente penale.

Totodată, recurentul a mai invocat că instanța de apel, la individualizarea pedepsei, nu a luat în considerație circumstanțele atenuante stabilite în speță, și anume: săvârșirea infracțiunii din cauza împrejurărilor grele de ordin personal sau familial, restituirea prejudiciului cauzat, autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, depășirea termenului rezonabil de examinare a cauzei și faptul că are un copil minor la întreținere.

Prin urmare, recurentul a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. art. 78 alin. (1), 117 alin. (2) lit. b) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă prea aspră.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, deoarece instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont pe deplin de criteriile generale de individualizare a pedepsei, astfel nu există temeii pentru a interveni în această parte.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul inculpatului, care nici nu indică asupra unor concrete erori de drept (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 34, 61, 75, 82 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de

o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5.din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Tonea Eugeniu**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 23 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma